

บทที่ 423

ลูกา 2:51

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในสองทศวรรษที่ผ่านมา ลูกได้ค้นพบด้วยชีวิตของลูกว่า หากคริสตชนคนใดศึกษาและเข้าใจและปฏิบัติตามพระวาจาของพระเจ้าแล้ว **เขาจะเป็นเหมือนต้นไม้ปลูกไว้ริมลำธาร ออกผลตามฤดูกาล ใบเขียวสดไม่เหี่ยวแห้ง เขาคิดจะทำการใดก็สำเร็จทุกประการ สดุดี 1:3**

แต่ ... พระวาจาบทไหนล่ะ ที่มีความสำคัญกว่าบทอื่นๆ นอกจากบทที่ว่า **“ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาของท่าน นี่คือนบทยุติแรกและเป็นนบทยุติแรก มัทธิว 22:37-38”** แล้ว ลูกว่าทุกบทมีความสำคัญและเราต้องปฏิบัติตาม (ให้ได้มากที่สุด) จึงจะเกิดผลในด้านได้รับพระพรอย่างเต็มเปี่ยมในชีวิตของเรา แม้ว่าพระวาจาบางบทจะเป็นที่รู้จักแพร่หลายมากกว่าบทอื่นๆ

มีอยู่บทหนึ่ง **“พระมารดาทรงเก็บเรื่องทั้งหมดเหล่านี้ไว้ในพระทัย ลูกา 2:51”** เป็นการอธิบายถึงปฏิกริยาของแม่พระหลังจากที่พระนางและนักบุญโยเซฟเข้าใจว่าพระเยซูพลัดหลงกับท่าน แต่เมื่อพบกับพระเยซูแล้ว พระบุตรของพระนางกลับถามว่า **“พ่อกับแม่ตามหาลูกทำไม ...”**

แม้พระวาจาบทนี้จะไม่เป็นบทที่ถูกหยิบยกขึ้นมาศึกษาหรืออ้างถึงบ่อย สำหรับลูก บทนี้มีความหมายลึกซึ้ง เป็นบทที่แสดงถึงความสุภาพ ความอ่อนน้อม และความสำรวมของแม่พระ ทั้งๆ ที่ในฐานะเป็นพระมารดา พระนางย่อมจะมีสิทธิ์ในการต่อว่าหรือแม้กระทั่งตำหนิพระเยซู ซึ่งเป็นพระโอรสของพระแม่ว่า ลูกทำให้แม่และพ่อต้องกังวล ต้องเป็นห่วง ...

แต่แม่พระทรงเก็บเรื่องทั้งหมดเหล่านี้ไว้ในพระทัย ไม่ไว้วางใจ ไม่ต่อว่า ...

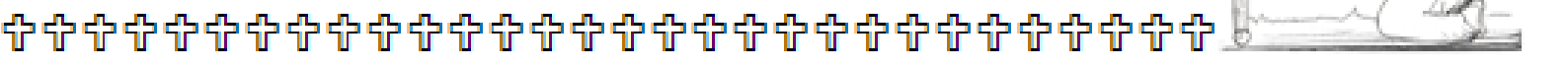
ลูกเก็บพระวาจาบทนี้ใส่เกล้า และพยายามปฏิบัติตามในหลายๆ กรณี แม้ไม่ใช่กับลูกๆ และไม่ใช่ในบริบทเดียวกับเหตุการณ์ของพระแม่ แล้วลูกก็สรุปกับตัวเองว่า ก่อนจะปฏิบัติได้ถึงขั้นที่ **“ผู้ใดตบแก้มขวาของท่าน จงหันแก้มซ้ายให้เขาด้วย มัทธิว 5:39”** เราจะต้องปฏิบัติตามพระวาจาบทนี้ให้ได้ก่อน ☺

ในช่วงเวลาพิเศษที่ผ่านมาที่ลูกได้พยายามก่อตั้งองค์กรเพื่อมาทำเรื่อง Food Waste ลูกต้องฟังพระวาจาเกือบทั้งเล่มพระคัมภีร์เลยในการมาถึงจุดที่จัดระเบียบเป็นมูลนิธิสำเร็จได้ ☺ โดยเฉพาะต้องท่องพระวาจาบทนี้บ่อยครั้ง รวมทั้งต้องแถมอีกประโยคที่ว่า **“...พร้อมด้วยรอยยิ้ม ทั้งๆ ที่หัวใจยิ้มไม่ออก”**

เริ่มต้นด้วยการหาแหล่งที่จะบริจาคอาหาร ใช่ว่าอยู่ๆ เราจะเดินเข้าไปในห้างซูเปอร์มาร์เก็ตก็ได้ แล้วก็ไปพบเจ้าหน้าที่บอกเขาว่าฉันจะมาเอาอาหารที่ห้างเธอขายเหลือ เพื่อเอาไปบริจาคแก่ผู้ยากไร้นะ โอ้โฮ! กว่าจะคลำหา “เส้น” เจอ เจอเส้นแล้ว กว่าจะไปพบและอธิบายให้เจ้าหน้าที่ของแต่ละห้างฟัง กว่าจะพูดให้พวกเขาเหล่านั้นเข้าใจในคำพูดของเรา กว่าจะ

ในการเป็นประธานกรรมการของบริษัทตัวเอง แต่ต้องไปขอพบเจ้าหน้าที่ของห้างคนแล้วคนเล่า เพื่อขออาหารที่เขาเหลือ ถ้าลูกไม่มีความรักความศรัทธาในพระองค์อย่างสิ้นสุดจิตใจ ลูกคงท้อไปนานแล้ว แต่ในการพบกับทุกอุปสรรค ลูกจะคิดถึงพระวาจาบทที่จะขโลมจิตใจของลูก แล้วลูกก็ก้าวเดินต่อไป ไม่ท้อ ... และด้วยรอยยิ้ม ☺

และผู้ที่มีส่วนร่วมในการก่อตั้งกับลูก ก็ไม่มีสักคนเป็นคริสตชน ลูกทำเพราะการดูแลผู้ยากไร้เป็นคำสอนของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของเรา และผู้นำศาสนาของเราคือ สมเด็จพระสันตะปาปาก็ทรงมีพระสมณสาส์นถึงคริสตชนทั่วโลกให้ดูแลและรักโลก รวมทั้งการไม่ทิ้งขว้างอาหาร ในการทำงานชิ้นนี้ สิ่งหนึ่งที่ลูกมีจุดยืนไม่เปลี่ยนแปลงคือ

การแสดงจิตตารมณ์ของการเป็นคริสตชนอย่างชัดเจน เป็นต้นว่า ลูกขอให้องค์กรนี้เป็นองค์กรที่ปฏิบัติงานด้วย Love and Care ไม่ใช่เป็นแค่ Platform ที่ผู้ต้องการบริจาคและผู้ต้องการรับบริจาคส่งข้อมูลมาใน App แล้วก็ให้ App จับคู่โดยอัตโนมัติ เพื่อให้ผู้บริหารจะได้ไม่ต้องยุ่ง ไม่ต้องเหนื่อย และองค์กรสามารถขยายตัวเจริญเติบโตไปได้เรื่อยๆ เช่นเดียวกับ Platform ดังๆ ในโลกขณะนี้ ลูกเสนออีกมุมมองขององค์กรนี้กับผู้ร่วมก่อตั้งว่า เราทำงานนี้ ผู้ก่อตั้งไม่ได้ต้องการจะทำกำไรเหมือน App ธุรกิจ แต่ตั้งขึ้นมาเพื่อ “ให้” ที่สำคัญที่สุด ต้อง “ให้ตัวเอง” การกลัวจะเหนื่อย ให้ App ทำงานโดยอัตโนมัติ ไม่น่าจะใช่

ลูกก็เลยถือเป็นโอกาสที่ลูกจะสามารถประกาศข่าวดีให้ผู้ร่วมงาน ในทุกโอกาสทุกประเด็นลูกมีบทพระวาจาอ้างอิง การกระทำของลูก เพื่อแสดงให้เห็นว่า ลูกไม่ใช่เป็นคนงมงาย และพระเจ้ามีจริง และงานนี้เป็น Mission ที่พระองค์ทรงมอบให้ลูกและพวกเขาทำ ลูกคิดว่าถึงจุดนี้ การที่ลูกสามารถทำให้คนระดับผู้นำองค์กรและถึงอดีตผู้นำระดับประเทศ ซึ่งไม่มีใครเป็นคริสตชนสักคนมาสนับสนุนโครงการนี้ได้ โดยยอมรับว่าทั้งหมดนี้เป็นไปได้เพราะความเชื่อ ความศรัทธาของลูกในพระเจ้า ตลอดจนเพราะความเมตตาของผู้นำพระศาสนจักรของเรา เป็นภูเขาลูกแรกที่ลูกเคลื่อนได้ในบรรดาภูเขาอีกหลายลูกที่ลูกจะต้องเคลื่อนต่อไปทีเดียว 😊

ปีกว่าที่ผ่านมา ลูกไม่เคยท้อ ยกเว้นวันที่เพื่อนนักธุรกิจระดับหมื่นล้านมาทักลูกว่า “พี่ทำโครงการนี้ทำไม?” พร้อมทั้งสายสิริชะ ลูกจำได้ว่า สติของลูกรู้สึกราวถูกจับใส่เกียร์ว่าง ลูกถึงกับไปถามลูกสาวด้วยประโยคนั้นเลย ต่อมาเมื่อพระสงฆ์องค์หนึ่งที่ถูกเคารพรัก ได้เขียนมาให้ลูกว่า “บางงานมีคำถาม แต่ก็ไม่จำเป็นต้องมีคำตอบ เพราะมันข้ามเลยมาไกลแล้ว” สติของลูกกลับเข้าเกียร์ D วิ่งฉิวปลิวลมต่อทันที ขอบคุณอย่างที่สุดค่ะ คุณพ่อ 😊

ลูกไม่ได้มีเงินเป็นหมื่นล้านเหมือนเพื่อนนักธุรกิจคนนั้น แต่ลูกมีหัวใจดวงโต เงินกันถุงที่ลูกใส่เป็นทุนจดทะเบียนของมูลนิธินั้น มันไม่มีทางพอเพียงกับการซื้อรถมาขนส่งอาหาร ตลอดจนการสร้างศูนย์มาพักอาหาร ฯลฯ แต่ลูกมีความวางใจในพระเจ้าอย่างสิ้นสุดจิตใจ ลูกสำนึกเสมอว่า ลูกเป็นเพียงเครื่องมือเล็กๆ ที่พระองค์ทรงกำลังมอบพันธกิจอันยิ่งใหญ่ให้ทำ และเมื่อถึงเวลาอันควรแล้ว พระองค์จะประทานปัจจัยมาให้ได้อย่างพร้อมสรรพอย่างแน่นอน ลูกสวดทุกวันเช้าและเย็น ด้วยบทสวดนี้จากใจว่า “ข้าแต่พระเป็นเจ้า ขอโปรดประทานพระพร ปรีชาญาณ สติปัญญา สติ พลังใจ พลังกาย แก่ลูกในการทำโครงการนี้ให้สำเร็จ เพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระองค์อย่างสูงสุดเทอญ อาแมน”

วันที่ลูกทราบข่าวอย่างไม่เป็นทางการว่า ผู้นำพระศาสนจักรเราจะกรุณาซื้อรถขนส่งอาหารให้ ตลอดจนจะสร้าง Distribution Center ให้สำหรับเป็นศูนย์พักอาหาร โดยไม่รู้ตัว น้ำตาลูกไหลลงอาบแก้ม เป็นครั้งแรกที่ลูกร้องไห้ตั้งแต่เริ่มโครงการนี้มา ลูกนั่งร้องไห้คนเดียวเป็นเวลานาน เป็นน้ำตาแห่งความปลื้มปิติ ความกตัญญูต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ประทานพระพรผ่านมาทางผู้นำพระศาสนจักรของเรา แม้ในขณะที่เขียนบทสวดบทนี้ถึงตอนนี้ ลูกก็ยังน้ำตาไหลอาบแก้มด้วยความรู้สึกที่ Overwhelmed จริงๆ

ตั้งแต่ตอนแรกๆ เลย ลูกได้บอกกับผู้ร่วมก่อตั้งว่า แล้วท่านจะเห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า! ขณะนี้ ไม่เพียงแต่ผู้ร่วมก่อตั้งเท่านั้น แต่คณะกรรมการตลอดจนคณะกรรมการที่ปรึกษาที่ลูกได้ไปเชิญมา ต่างได้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าของเราผ่านความเมตตากรุณาของผู้นำพระศาสนจักรของเราอย่างถ้วนทั่วหน้า แล้วจะไม่ให้ลูกร้องไห้ด้วยความปลื้มปิติได้อย่างไร 🙏

“พระเจ้าทรงบันดาลให้ทุกสิ่งกลับเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่รักพระองค์” โรม 8:28

อาแมน

ลูกขอพร: อดคิดหนี

www.moving-themountain.com

